

vert, da kan jeg virkelig ikke tilkjende dem den Sagkundskab eller have den Tillid til dem, som jeg kan have til den Mand, hvis Sag det er at have med saadanne Ting at gjøre, og jeg nærer slet ingen Tvivl om, at det slet ikke vil være saa forfrækkeligt vanskeligt for Ministeren omkring i Landet at finde saadanne paalidelige Mænd, som han kan stille i Spidsen for den Forretning, her omtales, og som have vidst i deres Leven og Virken, i deres Kredts, at tilvinde sig almindelig Tillid og Agtelse blandt dem, de komme til at arbejde for. Hvad angaaer Afsløsnings-Districternes Indskrænkning til et mindre Antal, hvoraf naturligviis følger, at de ville blive større, da har jeg ikke kunnet følge Majoritetens Mening derom, fordi jeg antager, at det vil udtrække Afsløsningen længere, end om man fulgte den Regel, som i Udkastet er opstillet. Det er dog vist og sandt, at det kan tænkes, at der vil blive forlangt en stor Mængde Afsløsninger paa engang; saa maa der absolut begyndes fra en Ende af, og naar nu en Formand skal have med alle de Sager at gjøre, som foresalde i en heel Provinds, kan det endda ikke være saa kort, især dersom Retsspørgsmaalene skal vedblive at høre under Afsløsningscommissionens Omraade, inden han kan komme til Rette med dem alle tilsammen, medens paa den anden Side alle Afsløsnings-Commissioner i Genhold til de Begjæringer, som indkomme, kunde træde i Virksomhed paa eengang. Der er en Bemærkning, som jeg glemte for lidt siden, men som jeg nu vil tillade mig at fremføre, det er nemlig den, at jeg veed, at den ærede Ordfører holder for, at den Formand, som udnevnes af Regjeringen, naar han er en lovsyndig og dygtig Mand, maa snart kunne faae en saadan Færdighed i Bedømmelsen af af det Slags Sager, at han kan fuldkommen svare til det, man med Rimelighed kan vente af ham. Det kan gjerne være, men det forekommer mig dog, at med al Agtelse for den Dygtighed, som en saadan Mand kan besidde, saa kan han dog ikke i en ganske kort Tid vinde saamegen Dygtighed i Bedømmelsen af disse Slags Sager, som den, hvis Kald det har været at deeltage i saadanne Forretninger, eller til hvis Kald saadanne Forretninger hen-

høre eller have hørt i en lang Arrække, og mindst af Alt troer jeg, at han i eet Aar vil kunne vinde en saadan Dygtighed, naar han ingen besad tilforn i den Retning, ei heller antager jeg, at det i saa kort en Tid vil være muligt at erhverve en saa nøie Kundskab om hans Adfærd, at man kunde have en aldeles paalidelig Dom om, hvorvidt han vilde kunne være dygtig i Sæt og Alt til denne Gjerning eller ikke. Jeg har derfor i Forening med en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, som tillige var Medlem af Udvalget, meent, at, dersom det maatte anses nødvendigt, at der blev bestemt en vis Tid for Formandens Virksomhed, at den da idetmindste maatte ansættes til 3 Aar, hvilket vi saaledes have tilladt os at henstille til Thingets Afgjørelse. Hvad angaaer de andre Endringsforslag, skal jeg blot til det, som den ærede Ordfører udtalte om dem, sige, at, naar Afsløsningsmændenes Antal forøges paa den Maade, som er foreslaaet, saa komme for det Første de 2 fritvalgte Boldgiftsmænd maaskee til at staa endnu skarper ligeover for hinanden end de, der vælges af de af Sogneforstanderskaberne Udseete, og dette vil, som mig synes, ikke kunne være onskelig for Sagen, og saa kommer dertil, at jo flere, der blive Medlemmer af Commissionen, desto flere Meningsforskjelligheder kan der altsaa blive at overvinde, og jo flere Meningsforskjelligheder man har at overvinde, desto sværere kan det meget let blive at komme til Enstemighed. Ravnlig mener jeg, at, naar saa mange skulle deeltage i en Mægling, — og det er netop den Betragtning, som for mig hovedsagelig stiller sig frem i denne Sag, at Mæglingen og mindelig Afgjørelse det var det, som især skulde trægtes efter, at, siger jeg, naar der var saa Mange om Raadet, da var der mindre Udfigt til at tilveiebringe Enstemighed, end naar et mindre Antal af ansete og fornuftige Mænd havde med Sagen at gjøre. Af disse Grunde kan jeg naturligviis ikke gaae ind paa at stemme for disse Forslag. Videre skal jeg for Dieblisset ikke opholde Thinget med, men forbeholder mig, om dertil maatte gives Anledning, at yttre mig nærmere.

With: Jeg kan ikke indsee rettere end at ethvert Minut, som anvendes paa denne